

De i den nævnte Udtalelse fremhævede Betragtninger mener Kommissionen i alt væsentligt at kunne og burde tiltræde. Det er, efter Forholdenes Udvikling, i dens Øjne ganske urimeligt, at Udgifterne ved Konsulatvæsenet udelukkende bæres af Sø-
næringen, der maa føle Afgiften dertil, hvilken nu formentlig udgør ca. 300,000 Kr. aarlig og falder paa enkelte Skibe med endog over 3,000 Kr. aarlig, som en *direkte Skat*, der er saa meget tungere, som de fremmede Nationer, med hvilke danske Skibe skulle konkurrere paa Verdensmarkedet, dels slet ikke, dels ikke paa langt nær have lagt en Skat af tilsvarende Størrelse paa deres Skibsfart. Den danske Sønering oppebærer ikke af Statskassen — som mange andre Næringsgrene og som det er Tilfældet med Søfarten i adskillige andre Lande — Subvention af nogen Art*), og den begærer ej heller saadan Understøttelse, men paa den anden Side synes den da ogsaa at maatte have et rimeligt Krav paa at blive fri for direkte Byrder, derunder den ikke ubetydelige Byrde, som Konsulatafgiften faktisk er og efter Loven af 1893 maa være.

Kommissionen har paa Forespørgsel af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart allerede i en Skrivelse til samme af 8de November 1900 udtalt sig i denne Retning og derfor i nævnte Skrivelse givet sin fulde og enstemmige Tilslutning til et Andragende, bl. a. om Konsulatafgiftens fuldstændige Ophævelse, som Fællesrepræsentationen da agtede at indsende til Regeringen, og Kommissionen maa fremdeles anse det for det eneste naturlige, at Udgifterne ved Konsulatvæsenet afholdes af Statskassen, og at Skibsfarten kun i hvert enkelt Tilfælde, hvor den benytter en Konsuls Hjælp, betaler derfor efter en i Henhold til Loven af 1893 § 9 fastsat Tarif. Kun saaledes stilles Søneringen paa lige Fod med Landets andre Næringsgrene, der have Forretninger i Udlandet.

Kjøbenhavn, den 24de Oktober 1903.

V. Bentzon.

Joh. Baune.

Jacob Brandt.

P. F. Giødesen.

Jakob Holm.

N. Jacobsen.

H. P. J. Lyngbye.

H. W. Petersen.

P. Rechnitzer.

D. Form.

*) Der er herved med Forsæt ikke taget Hensyn til de Subventioner, som Statskassen yder til det forenede Dampskibsselskab i Anledning af Farterne paa Østengland og Island, da de ikke ere tilstaaede for selve Søfartens Skyld.